

Z A K O N O UPRAVNOM SPORU

(Zakon je objavljen u Službenom listu br. 60/03)

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1

U upravnom sporu sud odlučuje o zakonitosti upravnog akta i zakonitosti drugog pojedinačnog akta kada je to zakonom određeno.

Član 2

(1) Upravni akt, u smislu ovog zakona, je akt kojim državni organ, organ lokalne samouprave, kao i ustanova i drugo pravno lice u vršenju javnih ovlaštenja odlučuje u upravnim stvarima o pravima, obavezama ili pravnim interesima fizičkog ili pravnog lica.

(2) Drugi pojedinačni akt, u smislu ovog zakona, je akt kojim organ ili ustanova i pravno lice iz stava 1 ovog člana odlučuje o pravima, obavezama ili pravnim interesima fizičkog ili pravnog lica u drugim pravnim stvarima (u daljem tekstu: drugi akt).

Član 3

(1) Pravo pokretanja upravnog spora ima fizičko ili pravno lice, ako smatra da mu je upravnim ili drugim aktom povrijeđeno neko pravo ili na zakonu zasnovani interes.

(2) Državni organ, organizacija, naselje, grupa lica i dr. koji nemaju svojstvo pravnog lica mogu pokrenuti upravni spor, ako mogu biti nosioci prava i obaveza o kojima se rješavalo u upravnom ili drugom postupku.

(3) Ako je upravnim ili drugim aktom povrijeđen zakon u korist fizičkog lica, pravnog lica ili druge stranke, upravni spor može pokrenuti državni tužilac ili drugi nadležni organ.

(4) Upravni spor može pokrenuti državni tužilac ili drugi nadležni organ kad je upravnim ili drugim aktom povrijeđen zakon na štetu države, jedinice lokalne samouprave, ustanove ili drugog pravnog lica.

Član 4

(1) Upravni spor rješavaju Upravni sud Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Upravni sud) i Vrhovni sud Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Vrhovni sud).

(2) U upravnom sporu sud odlučuje u vijeću, osim u slučaju iz člana 14 stav 2 ovog zakona.

Član 5

(1) U upravnom sporu sud odlučuje presudom ili rješenjem.

(2) Presudom sud odlučuje o tužbenom zahtjevu.

(3) Rješenjem sud odlučuje o pitanjima koja se tiču postupka i o pitanjima utvrđenim ovim zakonom.

(4) Odluke donijete u upravnom sporu su obavezne.

Član 6

Sudovi, drugi državni organi, organi lokalne samouprave i ustanove i druga pravna lica sa javnim ovlašćenjima dužni su da pruže pravnu pomoć na zahtjev suda koji postupa u upravnom sporu.

II. UPRAVNI SPOR

Član 7

(1) Upravni spor može se pokrenuti protiv upravnog ili drugog akta koji je donijet u drugom stepenu.

(2) Upravni spor može se pokrenuti i protiv prvostepenog upravnog ili drugog akta protiv koga nije dozvoljena žalba u upravnom ili drugom postupku.

(3) Upravni spor može se pokrenuti i kad nadležni organ o zahtjevu, odnosno o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni ili drugi akt, pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Član 8

Upravni spor se ne može voditi protiv akata:

- 1) donijetih u stvarima u kojima je sudska zaštita obezbijedena van upravnog spora;
- 2) donijetih u stvarima o kojima neposredno, na osnovu ustavnih ovlašćenja, odlučuje Skupština Republike Crne Gore i predsjednik Republike Crne Gore.

Član 9

(1) Upravni ili drugi akt može se pobijati:

- 1) zbog povrede pravila postupka;
- 2) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- 3) zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

(2) Nema nepravilne primjene propisa ako je nadležni organ rješavao po slobodnoj ocjeni, na osnovu i u granicama ovlašćenja koje mu je dato propisima i u skladu sa ciljem u kome je ovlašćenje dato.

Član 10

Tuženi u upravnom sporu je organ čiji se akt osporava.

Član 11

Položaj stranke u sporu ima i lice kome bi poništaj osporenog upravnog i drugog akta neposredno bio na štetu (zainteresovano lice).

Član 12

Radi zaštite javnog interesa državni tužilac ili drugi nadležni organ može stupiti u upravni spor.

Član 13

(1) Tužba, po pravilu, ne sprječava izvršenje upravnog ili drugog akta protiv koga je podnijeta.

(2) Po zahtjevu tužioca, organ čiji se akt izvršava, odnosno organ nadležan za izvršenje, ako je u pitanju akt organizacije koja nije ovlašćena za izvršenje, odložiće izvršenje do pravosnažnosti sudske odluke, ako bi izvršenje nanijelo tužiocu štetu koja bi se teško mogla nadoknaditi, a odlaganje nije protivno javnom interesu, niti bi se odlaganjem na-nijela veća nenaknadiva šteta protivnoj stranci. Uz zahtjev za odlaganje mora se priložiti dokaz o podnijetoj tužbi. Po zahtjevu nadležni organ mora donijeti rješenje najkasnije u roku od tri dana od dana prijema zahtjeva.

(3) Organ iz stava 2 ovog člana može i iz drugih važnih razloga odložiti izvršenje osporenog akta, ako to nije u suprotnosti sa javnim interesom.

Član 14

(1) Tužilac može od suda zahtjevati donošenje privremene mjere za uređenje stanja do donošenja sudske odluke, ako se mjerom iz člana 13 stav 2 ovog zakona ne mogu spriječiti velike štetne posljedice za tužioca ili bi osporeni akt prouzrokovao nenaknadivu štetu.

(2) O privremenoj mjeri odlučuje predsjednik vijeća u roku od pet dana od dana podnošenja zahtjeva.

(3) Protiv rješenja kojim je odlučeno o privremenoj mjeri može se izjaviti žalba vijeću Upravnog suda u roku od tri dana. Žalba ne zadržava izvršenje privremene mjere.

(4) Vijeće Upravnog suda odlučuje o žalbi u roku od sedam dana od dana prijema žalbe.

III. POSTUPAK PO TUŽBI

Član 15

(1) Upravni spor pokreće se tužbom.

(2) O tužbi odlučuje Upravni sud u vijeću od trojice sudija.

Član 16

(1) Tužba se podnosi u roku od 30 dana od dana dostavljanja akta stranci.

(2) Rok iz stava 1 ovog člana važi i za organ, odnosno lice koje je ovlašćeno za podnošenje tužbe, ako mu je akt dostavljen. Ako mu akt nije dostavljen, tužbu može podnijeti u roku od 60 dana od dana dostavljanja akta stranci u čiju je korist akt donijet.

Član 17

(1) Tužba se predaje Upravnom sudu neposredno ili mu se šalje poštom. Dan predaje tužbe pošti preporučeno smatra se kao dan predaje sudu.

(2) Ako tužba nije predata Upravnom sudu, a tužba stigne tom sudu preko drugog organa poslije isteka roka za podnošenje tužbe, smatraće se da je na vrijeme podnijeta ako se takvo podnošenje može pripisati neznanju ili očiglednoj omašci podnosioca.

Član 18

(1) Ako drugostepeni organ nije u roku od 60 dana ili u zakonom određenom kraćem roku donio rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rješenja, a ne donese ga ni u daljem roku od sedam dana po ponovljenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

(2) Na način iz stava 1 ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtjevu nije donio rješenje prvostepeni organ protiv čijeg akta nije dozvoljena žalba.

(3) Ako prvostepeni organ protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u zakonom određenom kraćem roku donio rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo da podnese zahtjev drugostepenom organu. Protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga, pod uslovima iz stava 1 ovog člana, pokrenuti i ako ovaj organ ne donese rješenje.

Član 19

(1) U tužbi se mora navesti ime i prezime, zanimanje, mjesto i adresa stanovanja, odnosno naziv i sjedište tužioca, akt protiv koga je tužba upravljena, zbog čega se tužba podnosi, kao i u kom pravcu i obimu se predlaže poništavanje akta. Uz tužbu se mora podnijeti original ili ovjereni prepis akta protiv koga se tužba podnosi.

(2) Ako se tužbom traži povraćaj stvari ili naknada štete, mora se staviti i određen zahtjev u pogledu stvari ili visine pretrpljene štete.

(3) Uz tužbu se podnosi i po jedan prepis tužbe i priloga za tuženi organ i za svako zainteresovano lice, ako takvih ima.

Član 20

Tužilac može odustati od tužbe sve do donošenja odluke Upravnog suda, u kom slučaju sud rješenjem obustavlja postupak.

Član 21

(1) Ako je tužba nepotpuna ili nerazumljiva, predsjednik vijeća pozvaće tužioca da u ostavljenom roku otkloni nedostatke u tužbi i ukazaće mu na posledice nepostupanja.

(2) Ako tužilac u ostavljenom roku ne otkloni nedostatke u tužbi, a oni su takvi da sprječavaju rad Upravnog suda, sud će rešenjem odbaciti tužbu kao neurednu, ako ne nađe da je osporeni akt ništav.

Član 22

(1) Upravni sud će rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi:

- 1) da je tužba neblagovremena ili da je podnijeta prije vremena;
- 2) da akt koji se tužbom osporava nije upravni ili drugi akt;
- 3) da je očigledno da se upravnim ili drugim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužioca ili u njegov na zakonu zasnovani interes;
- 4) da se protiv upravnog i drugog akta koji se tužbom osporava mogla izjaviti žalba, pa nije uopšte ili nije blagovremeno izjavljena;
- 5) da već postoji pravosnažna sudska odluka donesena u upravnom ili drugom sporu o istoj stvari.

(2) Zbog razloga iz stava 1 ovog člana Upravni sud može odbaciti tužbu tokom cijelog postupka.

Član 23

Ako Upravni sud ne odbaci tužbu na osnovu člana 21 stav 2 ili člana 22 ovog zakona, a nađe da osporeni upravni ili drugi akt sadrži takve nedostatke koji sprječavaju ocjenu zakonitosti akta može presudom poništiti akt i bez dostavljanja tužbe na odgovor.

Član 24

(1) Ako je Upravnom sudu podnijeto više tužbi protiv akata u kojima se prava i obaveze odnose na isto ili slično činjenično stanje i isti pravni osnov, sud može, nakon prijema odgovora na tužbe, na osnovu jedne tužbe sprovesti postupak, a ostale postupke prekinuti do pravosnažne odluke u izabranom predmetu (postupak po uzorku).

(2) Prije donošenja zaključka o prekidu postupka, Upravni sud mora omogućiti tužiocu da se izjasni o odgovoru na tužbu i o prekidu postupka.

(3) Protiv zaključka o prekidu postupka nije dozvoljena žalba.

Član 25

Upravni sud će, poslije pravosnažnosti presude u izabranom predmetu, bez usmene rasprave, iako su je stranke zahtijevale, odlučiti o predmetima u kojima je prekinut postupak, ako oni nemaju bitnih posebnosti činjenične ili pravne prirode.

Član 26

(1) Ako organ za vrijeme sudskog postupka donese drugi akt kojim se mijenja ili stavlja van snage akt protiv koga je upravni spor pokrenut, kao i ako u slučaju iz člana 18 ovog zakona naknadno donese akt, taj će organ, pored tužioca, istovremeno izvijestiti i Upravni sud.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana Upravni sud će pozvati tužioca da u roku od 15 dana izjavi da li je naknadno donesenim aktom zadovoljan ili ostaje pri tužbi i u kom obimu, odnosno da li tužbu proširuje i na novi akt.

(3) Ako tužilac izjavi da je naknadno donijetim aktom zadovoljan ili se ne izjasni u ostavljenom roku, Upravni sud će donijeti rješenje o obustavljanju postupka.

(4) Ako tužilac izjavi da novim aktom nije zadovoljan, Upravni sud će nastaviti postupak.

Član 27

(1) Ako tužbu ne odbaci na osnovu člana 21 stav 2 ili člana 22 ovog zakona, niti poništi akt na osnovu člana 23 ovog zakona, Upravni sud će po jedan prepis tužbe sa prilogima dostaviti na odgovor tuženom i zainteresovanim licima, ako ih ima.

(2) Odgovor iz stava 1 ovog člana daje se u roku koji Upravni sud odredi u svakom pojedinom slučaju. Rok ne može biti kraći od osam ni duži od 30 dana.

(3) U ostavljenom roku tuženi je dužan da dostavi Upravnom sudu sve spise koji se odnose na predmet. Ako tuženi i poslije drugog zahtjeva ne dostavi spise predmeta ili ako izjavi da ih ne može dostaviti, sud može riješiti stvar i bez spisa.

Član 28

(1) U upravnim sporovima Upravni sud rješava na usmenoj raspravi, odnosno na nejavnoj sjednici.

(2) Upravni sud je obavezan sprovesti usmenu raspravu ako to stranka zahtijeva u tužbi ili u odgovoru na tužbu.

-6-

(3) Na nejavnoj sjednici Upravni sud može odlučivati samo ako u pripremnom postupku utvrdi da je činjenično stanje u upravnom ili drugom postupku pravilno i potpuno utvrđeno, odnosno da isto nije sporno.

Član 29

(1) Ako se održava usmena rasprava, predsjednik vijeća će odrediti dan rasprave i na raspravu pozvati stranke i zainteresovana lica, ako ih ima.

(2) Rasprava se može odložiti samo iz važnih razloga, o čemu odlučuje vijeće.

Član 30

(1) Raspravom rukovodi predsjednik vijeća.

(2) O raspravi se vodi zapisnik u koji se unose samo bitne činjenice i okolnosti, kao i dispozitiv odluke. Zapisnik potpisuju predsjednik vijeća i zapisničar.

Član 31

(1) Izostanak stranke sa usmene rasprave ne zadržava rad Upravnog suda. Zbog izostanka stranke ne može se uzeti da je ona odustala od svog zahtjeva. U slučaju izostanka stranke podnesci koje je podnijela ta stranka će se pročitati.

(2) Ako na raspravu ne dođe ni tužilac ni tuženi, a rasprava se ne odloži, Upravni sud će raspraviti spor i bez prisustva stranaka.

(3) U upravnom sporu nema mirovanja postupka.

Član 32

Na raspravi prvo dobija riječ član vijeća koji je izvjestilac. Izvjestilac izlaže stanje stvari u spisima ne iznoseći svoje mišljenje. Poslije toga daje se riječ tužiocu da obrazloži tužbu, pa zastupniku tuženog i zainteresovanim licima.

Član 33

(1) Ako Upravni sud rješava spor putem usmene rasprave, odlučiće na osnovu činjenica koje su utvrđene na usmenoj raspravi i na osnovu činjenica utvrđenih u prethodnom postupku, ako nijesu u suprotnosti sa činjenicama sa usmene rasprave.

(2) Ako Upravni sud na usmenoj raspravi utvrdi da je činjenično stanje drukčije od činjenica utvrđenih u upravnom ili drugom postupku ili ako nađe da su u tom postupku povrijeđena pravila postupka što je bilo od uticaja na rješavanje stvari, osporeni akt poništiće presudom.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana nadležni organ čiji je akt poništen dužan je postupiti po presudi Upravnog suda i donijeti novi akt, osim ako sud nije sam meritorno odlučio na osnovu člana 35 ovog zakona.

(4) Ako Upravni sud utvrdi da se radi o bitnim povredama pravila postupka, osporeni akt će poništiti i u slučaju da te povrede ne utiču na pravilno rješavanje stvari.

(5) Kada odlučuje na nejavnoj sjednici, Upravni sud donosi odluku na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog u spisima predmeta.

(6) Ako Upravni sud na nejavnoj sjednici nađe da se spor ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u postupku zbog toga što u pogledu utvrđenih činjenica postoji

protivurječnost u spisima ili su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene ili je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja ili ako nađe da su u

-7-

postupku povrijeđena pravila postupka što je bilo od uticaja na rješavanje stvari, osporeni akt poništiće presudom. U tom slučaju nadležni organ dužan je postupiti po presudi suda i donijeti novi akt.

Član 34

(1) Zakonitost osporenog upravnog i drugog akta Upravni sud ispituje u granicama zahtjeva iz tužbe, ali pri tom nije vezan razlozima tužbe.

(2) Na ništavost akta Upravni sud pazi po službenoj dužnosti.

Član 35

(1) Ako Upravni sud poništi osporeni akt, a priroda stvari mu to dozvoljava, može meritorno odlučiti o predmetnoj stvari, ako:

1) je sam utvrdio činjenično stanje na usmenoj raspravi;

2) bi poništenje osporenog akta i ponovno vođenje postupka pred nadležnim organom izazvalo za tužioca štetu koja bi se teško mogla nadoknaditi;

3) je na osnovu javnih isprava ili drugih dokaza u spisima predmeta očigledno da je činjenično stanje drukčije od onog koje je utvrđeno u upravnom postupku;

4) je u istom sporu već poništen akt, a nadležni organ nije u potpunosti postupio po presudi ili;

5) je u istom sporu već poništen akt, a nadležni organ ne donese novi akt u roku od 30 dana od dana poništenja ili drugom roku koji odredi sud;

6) nadležni drugostepeni organ nije donio akt u roku na osnovu podnijete žalbe, odnosno prvostepeni organ kad je žalba zakonom isključena.

(2) U slučaju iz stava 1 tač. 4, 5 i 6 ovog člana Upravni sud može i sam utvrditi činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja donijeti presudu.

(3) Odluka iz stava 1 ovog člana u svemu zamjenjuje poništeni akt.

Član 36

(1) Upravni sud odlučuje većinom glasova članova vijeća.

(2) O vijećanju i glasanju vodi se zapisnik koji potpisuju predsjednik, članovi vijeća i zapisničar.

(3) Vijećanje i glasanje vrši se bez prisustva stranaka.

Član 37

(1) Presudom se tužba usvaja ili odbija kao neosnovana. Ako se tužba usvaja, Upravni sud poništava osporeni akt.

(2) Kad nađe da osporeni akt treba poništiti, Upravni sud može, ako priroda stvari to dozvoljava i ako utvrđeno činjenično stanje pruža pouzdan osnov za to, presudom riješiti stvar. Takva presuda u svemu zamjenjuje poništeni akt.

(3) Presudom kojom se osporeni akt poništava Upravni sud će odlučiti i o zahtjevu tužioca za povraćaj stvari, odnosno za naknadu štete, ako utvrđeno činjenično stanje pruža pouzdan osnov za to. U protivnom, sud će uputiti tužioca da svoj zahtjev ostvaruje u parnici.

(4) Kad je tužba podnijeta na osnovu člana 18 ovog zakona, a Upravni sud nađe da je osnovana, presudom će uvažiti tužbu i odrediti da nadležni organ donese rješenje.

Član 38

(1) Ako je održana usmena rasprava, predsjednik vijeća će, odmah po završenoj raspravi, usmeno objaviti odluku i saopštiti najvažnije razloge.

(2) U složenim stvarima Upravni sud može da odloži donošenje odluke za osam dana od dana zaključenja rasprave. U takvom slučaju odluka se neće objaviti, već će sud prepis presude dostaviti strankama.

(3) Ako po završenoj usmenoj raspravi Upravni sud ne može donijeti odluku zbog toga što prethodno treba da utvrdi neku činjenicu za čije raspravljavanje nije potrebna nova usmena rasprava, sud će odluku donijeti, bez rasprave, najkasnije u roku od osam dana od dana kada tu činjenicu utvrdi.

Član 39

(1) Presuda sadrži: označenje suda; naznačenje da se izriče u ime naroda; ime i prezime predsjednika vijeća, članova vijeća i zapisničara; ime i prezime, zanimanje i prebivalište, odnosno boravište stranaka, njihovih zastupnika i punomoćnika; kratko označenje predmeta spora; dan kada je odluka donijeta i objavljena; dispozitiv, obrazloženje i pouku o žalbi, ako je žalba dozvoljena. Dispozitiv mora biti odvojen od obrazloženja.

(2) Rješenje treba da sadrži uvijek uvod i izreku, a obrazloženje ako se njime odbija predlog stranke, ako se njime rješava o predlozima stranaka koji su međusobno suprotni i u drugim slučajevima kada je to potrebno.

(3) Pisano izrađenu odluku potpisuju predsjednik vijeća i zapisničar.

(4) Odluka se dostavlja strankama u ovjerenom prepisu.

IV. VANREDNI PRAVNI LJEKOVI

Član 40

(1) Protiv pravosnažne odluke Upravnog suda mogu se podnijeti vanredni pravni lijekovi, i to:

- 1) zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke;
- 2) zahtjev za ponavljanje postupka.

(2) O vanrednih pravnim lijekovima sud odlučuje, po pravilu, na nejavnoj sjednici.

1. Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke

Član 41

(1) Protiv odluke Upravnog suda stranka koja je učestvovala u upravnom sporu i državni tužilac ili drugi nadležni organ može podnijeti zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

(2) O zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke odlučuje Vrhovni sud, u vijeću od trojice sudija.

Član 42

(1) Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke može se podnijeti zbog:

1) povrede materijalnog prava;

-9-

2) povrede pravila postupka u upravnom sporu koja je mogla biti od uticaja na rješavanje stvari.

(2) Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke podnosi se Vrhovnom sudu u roku od 30 dana od dana prijema odluke Upravnog suda.

Član 43

(1) Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke sadrži označenje sudske odluke čije se preispitivanje predlaže, kao i razloge i obim u kome se predlaže preispitivanje.

(2) Ako je zahtjev nepotpun ili nerazumljiv, Vrhovni sud postupa shodno odredbama člana 21 ovog zakona.

Član 44

(1) Nedozvoljen, neblagovremen ili zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke podniet od neovlašćenog lica Vrhovni sud će odbaciti rješenjem.

(2) Ako Vrhovni sud ne odbaci zahtjev za vanredno preispitivanja sudske odluke dostavlja ga protivnoj stranci, koja može, u roku koji odredi sud, podnijeti odgovor na zahtjev.

(3) Upravni sud i tuženi organ dužni su da, bez odlaganja, dostave Vrhovnom sudu, na njegov zahtjev, sve spise predmeta na koji se odnosi zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Član 45

Vrhovni sud rješava o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, po pravilu, u nejavnoj sjednici. Sud zahtjev ispituje samo u granicama zahtjeva, a na bitne povrede pravila upravnog postupka pazi po službenoj dužnosti.

Član 46

(1) Vrhovni sud presudom usvaja ili odbija zahtjev.

(2) Vrhovni sud, presudom kojom usvaja zahtjev, može ukinuti ili preinačiti sudsku odluku protiv koje je podnesen zahtjev.

(3) Ako Vrhovni sud ukine sudsku odluku, predmet vraća Upravnom sudu. U ponovljenom postupku Upravni sud je dužan da izvede sve procesne radnje i da raspravi pitanja na koja mu je ukazao Vrhovni sud.

(4) Odluka se ne može promijeniti na štetu stranke, ako je zahtjev podnijela samo ona.

2. Zahtjev za ponavljanje postupka

Član 47

(1) Postupak okončan presudom ili rješenjem ponoviće se na zahtjev stranke, ako:

1) stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem sudskom postupku;

2) je do odluke suda došlo usled krivičnog djela sudije ili zaposlenog u sudu ili je odluka izdejtovana prevarnom radnjom zastupnika ili punomoćnika stranke, njegovog

protivnika ili protivnikovog zastupnika ili punomoćnika, a takva radnja predstavlja krivično djelo;

3) je odluka zasnovana na presudi donesenoj u krivičnoj ili građanskoj stvari, a ta presuda je kasnije ukinuta drugom pravosnažnom sudskom odlukom;

4) je isprava na kojoj se zasniva odluka lažna ili lažno preinačena ili ako je svjedok, vještak ili stranka, prilikom saslušanja pred sudom, dala lažni iskaz, a odluka suda se zasniva na tom iskazu;

5) stranka nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi raniju odluku donesenu u istom upravnom sporu;

6) zainteresovanom licu nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.

(2) Zbog okolnosti iz stava 1 tač. 1 i 5 ovog člana ponavljanje će se dozvoliti samo ako stranka, bez svoje krivice, nije bila u stanju da te okolnosti iznese u ranijem postupku.

Član 48

(1) Ponavljanje postupka može se tražiti najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je stranka saznala za razlog ponavljanja. Ako je stranka saznala za razlog ponavljanja prije nego što je postupak pred sudom završen, a taj razlog nije mogla upotrijebiti u toku postupka, ponavljanje se može tražiti u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke.

(2) Po proteku pet godina od pravosnažnosti odluke ponavljanje se ne može tražiti.

Član 49

(1) O zahtjevu za ponavljanje postupka rješava sud koji je donio odluku protiv koje je podnijet zahtjev.

(2) O zahtjevu za ponavljanje postupka odlučuje sud u vijeću od pet sudija.

Član 50

Zahtjev za ponavljanje postupka naročito sadrži:

1) zakonski osnov ponavljanja, odluku i dokaze, odnosno okolnosti koje čine vjerovatnim postojanje tog osnova;

2) okolnosti iz kojih proizlazi da je zahtjev podnijet u zakonskom roku i dokaze za to;

3) u kom pravcu i u kom obimu se predlaže izmjena donijete odluke.

Član 51

(1) Sud će odbaciti zahtjev za ponavljanje postupka rješenjem, ako utvrdi da ga je podnijelo neovlašćeno lice ili da zahtjev nije blagovremen ili da stranka nije učinila vjerovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje postupka.

(2) Ako sud ne odbaci zahtjev, dostaviće ga protivnoj stranci i zainteresovanim licima i pozvaće ih da u roku od 15 dana odgovore na zahtjev.

Član 52

(1) Po isteku roka za odgovor na zahtjev za ponavljanje postupka sud presudom rješava o zahtjevu.

(2) Ako se ponavljanje dozvoli, staviće se van snage ranija odluka, u cjelini ili djelimično.

- (3) Ranije procesne radnje na koje ne utiču razlozi ponavljanja neće se ponavljati.
- (4) Presudom kojom se ponavljanje dozvoljava riješiće se o glavnoj stvari.

Član 53

Protiv odluke suda donesene po zahtjevu za ponavljanje postupka mogu se podnijeti pravna sredstva koja su dozvoljena u glavnoj stvari.

Član 54

U ponovljenom postupku primenjuju se odredbe ovog zakona o postupku po tužbi u upravnom sporu i pravnim ljevovima po pravosnažnim sudskim odlukama, ako odredbama čl. 47 do 53 ovog zakona nije drukčije određeno.

3. Ostale odredbe postupka

Član 55

Na pitanja postupka u upravnom sporu koja nijesu uređena ovim zakonom shodno će se primenjivati odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak.

Član 56

(1) U upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove, ako sud odlučuje na nejavnoj sjednici.

(2) Ako sud odlučuje na usmenoj raspravi, troškovi se određuju u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.

V. OBAVEZNOST PRESUDA

Član 57

Kad sud poništi akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. Ako, prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba, umjesto poništenog akta, donijeti drugi, nadležni organ je dužan da ga donese bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude. Nadležni organ je pritom vezan pravnim shvatanjem suda, kao i primjedbama suda u pogledu postupka.

Član 58

(1) Ako nadležni organ, poslije poništenja akta, ne donese akt u skladu sa presudom suda, a tužilac podnese novu tužbu, sud će poništiti osporeni akt i, po pravilu, sam riješiti stvar presudom. Takva presuda u svemu zamjenjuje akt nadležnog organa.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana sud izvještava organ koji vrši nadzor nad radom organa koji nije postupio u skladu sa presudom suda.

(3) Nadzorni organ je dužan da obavijesti sud o preduzetim mjerama u roku do 30 dana.

Član 59

(1) Ako nadležni organ, poslije poništenja akta, ne donese odmah, a najkasnije u roku od 30 dana novi akt ili akt u izvršenju presude donesene na osnovu člana 37 stav 4 ovog zakona, stranka može, posebnim podneskom, tražiti donošenje takvog akta. Ako nadležni organ ne donese akt ni za sedam dana od ovog traženja, stranka može tražiti donošenje takvog akta od suda koji je donio presudu u prvom stepenu.

(2) Po zahtjevu iz stava 1 ovog člana sud će zatražiti od nadležnog organa obavještenje o razlozima zbog kojih nije donio akt. Nadležni organ je dužan da ovo obavještenje da odmah, a najkasnije u roku od sedam dana. Ako on to ne učini ili ako dato obavještenje, po nahođenju suda, ne opravdava neizvršenje sudske presude, sud će donijeti rješenje koje u svemu zamjenjuje akt nadležnog organa. Sud će to rješenje dostaviti organu nadležnom za izvršenje i o tome istovremeno obavjestiti organ koji vrši nadzor. Organ nadležan za izvršenje dužan je bez odlaganja da izvrši ovakvo rješenje.

Član 60

(1) Odluke suda donijete u upravnom sporu izvršava organ nadležan za izvršenje upravnog ili drugog akta.

(2) Ako je sud rješavao na osnovu člana 35 ovog zakona, a odluka glasi na obavezu države, odluku će izvršiti sud po zakonu kojem se uređuje izvršni postupak.

Član 61

Kad je u upravnom sporu donesena presuda, a nadležni organ je donio akt u izvršenju te presude, pa se kod nadležnog organa traži ponavljanje upravnog postupka po tom aktu, ponavljanje se može dozvoliti, ako je razlog za ponavljanje nastao kod organa koji je akt donio.

VI. PRELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA

Član 62

Upravni sporovi pokrenuti do dana primjene ovog zakona rješavaće se po Zakonu o upravnim sporovima («Službeni list SRJ», br. 46/96), ukoliko je to za stranku povoljnije.

Član 63

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu Republike Crne Gore«, a primjenjivaće se danom početka rada Upravnog suda.